

INFORMATOR

Opodatkowanie podatkiem dochodowym osób fizycznych regulują dwie ustawy:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.),
- ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930 ze zm.).

Ich zakres omówiono poniżej w odrębnych tytułach, umownie nazwanych: „Zakres podstawowy” i „Ryczałt”.

Zakres podstawowy

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.), zwana dalej „ustawą”, reguluje opodatkowanie podatkiem dochodowym dochodów uzyskanych przez osoby fizyczne.

Poza zakresem tej ustawy pozostają przychody:

- z działalności rolniczej, z wyjątkiem przychodów z działów specjalnych produkcji rolnej,
- z gospodarki leśnej w rozumieniu ustawy o lasach oraz ustawy o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia,
- podlegające przepisom o podatku od spadków i darowizn,
- wynikające z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy,
- z tytułu podziału wspólnego majątku małżonków w wyniku ustania lub ograniczenia małżeńskiej wspólności majątkowej oraz przychodów z tytułu wyrównania dorobków po ustaniu rozdzielności majątkowej małżonków lub śmierci jednego z nich,
- przychodów (dochodów) armatora opodatkowanych na zasadach wynikających z ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1353), z zastrzeżeniem art. 24a ust. 1a,
- świadczeń na zaspokojenie potrzeb rodziny, o których mowa w art. 27 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, objętych wspólnością majątkową małżeńską.

Podmiot opodatkowania

Podatek dochodowy jest podatkiem osobistym, co oznacza, że podatnikiem jest każda osoba fizyczna osiągająca dochód. Zasada ta ma również zastosowanie do małżonków, chyba że wystąpią oni z wnioskiem o łączne opodatkowanie ich dochodów na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 i 3 ustawy. Łączne opodatkowanie dochodów małżonków jest także możliwe po śmierci jednego z nich zgodnie z postanowieniami art. 6a ustawy. Co do zasady małżonkowie nie mogą się wspólnie opodatkować, gdy chociażby do jednego z nich mają zastosowanie przepisy ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, lub przepisy art. 30c ustawy (19% podatek płacony przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą albo działy specjalne produkcji rolnej) lub przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym.

Jednakże, jeżeli jeden z małżonków (małżonkowie) od przychodów z tytułu umów najmu i innych umów o podobnym charakterze opłaca ryczałt od przychodów ewidencjonowanych i jednocześnie nie korzysta (nie korzystają) z opodatkowania przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej lub z działów specjalnych produkcji rolnej na zasadach określonych w art. 30c ustawy albo w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne albo w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym – może opodatkować się wspólnie z małżonkiem.

Na osobach fizycznych mających miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ciąży tzw. nieograniczony obowiązek podatkowy. Oznacza to, że osoby te płacą podatek dochodowy według

zasad określonych w Polsce od całości uzyskanych dochodów, bez względu na to, czy źródła przychodów położone są w kraju, czy też za granicą.

Za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

- 1) posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
- 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Od tej ogólnej zasady przepisy ustawy przewidują kilka wyjątków. Z opodatkowania podatkiem dochodowym w Polsce wyłączone są dochody uzyskiwane za granicą w przypadku, gdy umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi.

Podatku dochodowego nie pobiera się również od dochodów uzyskanych za granicą przez osoby fizyczne, które nie mają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania. Jeżeli jednak osoby te osiągają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dochody (przychody) w szczególności z:

- 1) pracy wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia,
- 2) działalności wykonywanej osobiście na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia,
- 3) działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) położonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości, w tym ze sprzedaży takiej nieruchomości

- to od tych dochodów (przychodów) płacą podatek w Polsce.

Powyższa zasada wyraża tzw. ograniczony obowiązek podatkowy. Również ta zasada może być jednak korygowana przez postanowienia umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.

Przedmiot opodatkowania

Opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c ustawy oraz z wyjątkiem dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła, przedmiotem opodatkowania w danym roku podatkowym jest suma dochodów ze wszystkich źródeł przychodów (tzw. zasada kumulacji dochodów). Dochodem ze źródła przychodów, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, jest nadwyżka sumy przychodów z tego źródła nad kosztami ich uzyskania osiągnięta w roku podatkowym. Jeżeli koszty uzyskania przekroczą sumę przychodów, różnica jest stratą ze źródła przychodów.

Źródła przychodów

Źródłami przychodów są:

- 1) stosunek służbowy, stosunek pracy, w tym spółdzielczy stosunek pracy, członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, praca nakładcza, emerytura lub renta,
- 2) działalność wykonywana osobiście,
- 3) pozarolnicza działalność gospodarcza,
- 4) działy specjalne produkcji rolnej,
- 5) nieruchomości lub ich części,
- 6) najem, podnajem, dzierżawa, poddzierżawa oraz inne umowy o podobnym charakterze, w tym również dzierżawa, poddzierżawa działów specjalnych produkcji rolnej oraz gospodarstwa rolnego lub jego składników na cele nierolnicze albo na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej, z wyjątkiem składników majątku związanych z działalnością gospodarczą,
- 7) kapitały pieniężne i prawa majątkowe, w tym odpłatne zbycie praw majątkowych innych niż wymienione w pkt 8 lit.a)-c),

- 8) odpłatne zbycie (z zastrzeżeniem sytuacji określonych w art. 10 ust. 2 ustawy):
- nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,
 - spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
 - prawa wieczystego użytkowania gruntów,
 - innych rzeczy,
- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit.a)-c) - przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, a innych rzeczy - przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie; w przypadku zamiany okresy te odnoszą się do każdej z osób dokonującej zamiany,
- 9) inne źródła.

Przychody

Przychodami są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń. Od tej generalnej zasady ustawa przewiduje kilka wyjątków. Dotyczą one pojęcia przychodów z następujących źródeł przychodów:

- z pozarolniczej działalności gospodarczej,
- z działów specjalnych produkcji rolnej,
- z nieruchomości udostępnionych bezpłatnie do używania innym osobom,
- z kapitałów pieniężnych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 6 i 9 ustawy,
- z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy,
- niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych.

Sposoby obliczania podatku

Ustawa przewiduje następujące sposoby obliczania podatku:

- według obowiązującej w **2007 r.** skali podatkowej*:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	43 405	19% minus kwota zmniejszająca podatek 572 zł 54 gr
43 405	85 528	7 674 zł 41 gr + 30% nadwyżki ponad 43 405 zł
85 528		20 311 zł 31 gr + 40% nadwyżki ponad 85 528 zł

* podstawa prawna: art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 217, poz. 1588).

- *19% podatek* od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej lub z działów specjalnych produkcji rolnej (wybór tego sposobu opodatkowania następuje poprzez pisemne oświadczenie złożone przez podatnika; dochodów opodatkowanych w ten sposób nie łączy się z dochodami z innych źródeł) – art. 30c ustawy,
- *ryczałty*; przy czym należy zauważyć, iż dochodów (przychodów), od których zgodnie z przepisami art. 29, 30 i 30a ustawy pobiera się podatek w formie ryczałtu nie łączy się z dochodami (przychodami) z innych źródeł,

- 19% *podatek* od dochodów z kapitałów pieniężnych, przykładowo z odpłatnego zbycia papierów wartościowych lub pochodnych instrumentów finansowych (dochodów opodatkowanych w ten sposób nie łączy się z dochodami z innych źródeł) – art. 30b ustawy,
- 19% podatek od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit.a)-c) nabytych po dniu 31 grudnia 2006r. (jeżeli nabycie nastąpiło przed dniem 1 stycznia 2007 r. opodatkowanie następuje według „starych” zasad – 10% przychodu, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw Dz. U. Nr 217, poz. 1588).

Pobór podatku

Kwestię tę reguluje rozdział 7 ustawy. W świetle przepisów ustawy podatek dochodowy od osób fizycznych może być:

- potrącany w trakcie roku podatkowego przez płatnika w formie zaliczek (np. od dochodów ze stosunku pracy) lub podatku zryczałtowanego (np. od przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych),
- uiszczany w trakcie roku podatkowego bezpośrednio przez podatnika w formie zaliczek (np. od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej podatnicy są obowiązani za okres od stycznia do listopada uiszczać zaliczki w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni poprzez dokonywanie wpłat na rachunek urzędu skarbowego właściwego wg miejsca zamieszkania podatnika. Zaliczkę za grudzień, w wysokości należnej za listopad, uiszcza się w terminie do dnia 20 grudnia. W terminach płatności zaliczek podatnicy nie są obowiązani do składania deklaracji miesięcznych. Podatnicy mogą wybrać uproszczoną formę wpłacania zaliczek, również bez obowiązku składania deklaracji miesięcznych, na zasadach określonych w art. 44 ust. 6b-6i ustawy,
- uiszczany w systemie narastającym zaliczek kwartalnych przez podatników będących małymi podatnikami oraz przez podatników rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej, bez obowiązku składania deklaracji,
- uiszczany przez podatnika przy rozliczeniu rocznym (np. od alimentów¹⁾).

Zeznania podatkowe

Ustawa przewiduje (art. 45), iż po zakończeniu roku podatkowego - w terminie do dnia 30 kwietnia roku następnego (zgodnie z art. 12 Ordynacji podatkowej, jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy) - podatnicy podatku dochodowego są obowiązani składać urzędem skarbowym zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym.

Podatnicy składają następujące zeznania:

- PIT-36 – składają podatnicy, którzy uzyskali przychody (dochody) opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej i nie wypełniają zeznania PIT-37, gdyż osiągnięte przez nich dochody (poniesione straty) nie mieszczą się w zakresie tego zeznania. Formularz ten przede wszystkim składają podatnicy, którzy prowadzili pozarolniczą działalność gospodarczą opodatkowaną według skali podatkowej, a także uzyskali dochody z zagranicy,
- PIT-36L – składają podatnicy, którzy prowadzili pozarolniczą działalność gospodarczą opodatkowaną 19% podatkiem na zasadach określonych w art. 30c ustawy. Formularz ten jest przeznaczony wyłącznie dla podatników rozliczających się indywidualnie,

¹⁾ na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 127 ustawy, wolne od podatku dochodowego są alimenty:

- a) na rzecz dzieci, które nie ukończyły 25 roku życia, oraz dzieci bez względu na wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymują zasiłek pielęgnacyjny,
- b) na rzecz innych osób niż wymienione w lit.a), zasądzone przez sąd, do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 700 zł,

- PIT-37 – składają podatnicy, którzy uzyskali przychody, opodatkowane na ogólnych zasadach według skali podatkowej, wyłącznie ze źródeł położonych na terytorium RP, za pośrednictwem płatników, i nie prowadzili pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanej na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej oraz działów specjalnych produkcji rolnej. Obowiązek złożenia zeznania nie dotyczy podatników, którym rocznego obliczenia podatku dokonał płatnik,
- PIT-38 – składają podatnicy, którzy uzyskali przychody opodatkowane 19% podatkiem na zasadach określonych w art. 30b ustawy.

Podatnicy, na których ciąży obowiązek złożenia zeznania, są obowiązani w terminie określonym dla złożenia zeznania podatkowego wpłacić należny podatek lub różnicę pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wynikającego z zeznania a sumą należnych za dany rok zaliczek, w tym również sumą zaliczek pobranych przez płatników.

Podatek dochodowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok, chyba że naczelnik urzędu skarbowego wyda decyzję, w której określi inną wysokość podatku. W razie niezłożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, naczelnik urzędu skarbowego wyda decyzję określającą wysokość zobowiązania w podatku dochodowym.

Podatnicy, podlegający w Polsce ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, jeżeli osiągają dochody ze źródeł przychodów położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez pośrednictwa płatników lub za pośrednictwem płatników nieobowiązanych do dokonania rocznego obliczenia podatku, jeżeli zamierzają opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu przewidzianego dla złożenia zeznania podatkowego, są obowiązani złożyć zeznanie za rok podatkowy urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych przed opuszczeniem terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ryczałt

Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930 ze zm.), zwana dalej „ustawą”, reguluje opodatkowanie niektórych przychodów (dochodów) osiąganych przez osoby fizyczne:

- prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą,
- osiągające przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
- będące osobami duchownymi.

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.

Opodatkowaniu ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych podlegają przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, w tym również, gdy działalność ta jest prowadzona w formie spółki cywilnej osób fizycznych oraz w formie spółki jawnej osób fizycznych.

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych w 2007 r. mogą opłacać podatnicy, którzy w 2006 r. uzyskali przychody z działalności gospodarczej w wysokości nieprzekraczającej 250.000 euro (995.875 zł).

Stawki ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych wynoszą:

- 20 % przychodów osiąganych w zakresie wolnych zawodów, a także przychodów z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze od nadwyżki ponad kwotę stanowiącą równowartość 4.000 euro (15.934 zł w 2007 r.),
- 17 % przychodów ze świadczenia niektórych usług niematerialnych m.in. wynajmu samochodów osobowych, hoteli, pośrednictwa w handlu hurtowym,
- 8,5 % od przychodów m.in. z działalności usługowej, w tym od przychodów z działalności gastronomicznej w zakresie sprzedaży napojów o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %; od

- przychodów z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze do kwoty stanowiącej równowartość 4.000 euro (15.934 zł w 2007 r.),
- 5,5 % od przychodów z działalności wytwórczej i budowlanej,
 - 3,0 % od przychodów m.in. z działalności usługowej w zakresie handlu oraz z działalności gastronomicznej, z wyjątkiem przychodów ze sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5 % alkoholu.

Podstawę opodatkowania stanowi przychód bez pomniejszania o koszty jego uzyskania.

Podatnicy korzystający z tej formy opodatkowania obowiązani są do prowadzenia ewidencji przychodów odrębnie za każdy rok podatkowy, do prowadzenia ewidencji wyposażenia, a także wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych nie stosuje się do podatników osiągających w całości lub w części przychody z tytułu działalności w zakresie handlu częściami i akcesoriami do pojazdów mechanicznych.

W zakresie rozliczeń oraz obowiązków sprawozdawczych podatnicy obowiązani są:

- w ciągu roku podatkowego co miesiąc obliczać kwotę podatku i dokonywać jej wpłaty na rachunek urzędu skarbowego właściwego wg miejsca zamieszkania podatnika w terminie do 20 dnia następnego miesiąca, a za miesiąc grudzień – w terminie złożenia zeznania.
Podatnicy mogą - pod warunkami, o których mowa w art. 21 ust. 1b i 1c ustawy - obliczać podatek i wpłacać go na rachunek urzędu skarbowego w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału, za który ryczałt ma być opłacony, a za ostatni kwartał roku podatkowego – w terminie złożenia zeznania.;
- złożyć w urzędzie skarbowym, właściwym według miejsca zamieszkania, zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczału od przychodów ewidencjonowanych - w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku (PIT 28). Zgodnie z art. 12 Ordynacji podatkowej, jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.

W pierwszej kolejności podatek ulega obniżeniu o kwotę składki na powszechne ubezpieczenie zdrowotne.

Karta podatkowa

Opodatkowanie w formie karty podatkowej następuje na wniosek podatnika złożony w deklaracji według ustalonego wzoru (PIT 16) i ma zastosowanie do podatników, których działalność nie jest prowadzona poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej za dany rok podatkowy, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego nie później niż do dnia 20 stycznia roku podatkowego, a jeżeli podatnik rozpoczyna działalność w trakcie roku podatkowego – przed rozpoczęciem działalności. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej lub nie dokonał wyboru innej formy opodatkowania, uważa się, że prowadzi nadal działalność opodatkowaną w tej formie. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa jeden ze wspólników.

Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej są zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych oraz wpłacania zaliczek na podatek dochodowy.

Stawki karty podatkowej określone są kwotowo i podlegają corocznie podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku poprzedzającego rok podatkowy w stosunku do tego samego okresu roku ubiegłego.

Ich wysokość uzależniona jest od:

- rodzaju i zakresu prowadzonej działalności,

- liczby zatrudnionych pracowników,
- liczby mieszkańców miejscowości, w której prowadzona jest działalność gospodarcza.

Wysokość podatku dochodowego w formie karty podatkowej ustalana jest w drodze decyzji naczelnika urzędu skarbowego odrębnie na każdy rok podatkowy.

Podatnik dokonuje wpłaty tego podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego wg miejsca położenia zorganizowanego zakładu, a w razie braku takiego zakładu – wg miejsca zamieszkania, co miesiąc – do 7 dnia każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za grudzień do 28 grudnia roku podatkowego w wysokości ustalonej w decyzji urzędu skarbowego.

W pierwszej kolejności podatek ulega obniżeniu o kwotę składki na powszechne ubezpieczenie zdrowotne.

Zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów osób duchownych

Podatek dochodowy w formie ryczału od przychodów osób duchownych opłacają osoby duchowne prawnie uznanych wyznań, osiągające przychody z opłat otrzymywanych w związku z pełnionymi funkcjami o charakterze duszpasterskim.

Stawki ryczału zarówno od przychodów proboszczów, jak i przychodów wikariuszy, określone są kwotowo w załącznikach do ustawy. Ich wysokość uzależniona jest od liczby mieszkańców parafii.

Wysokość ryczału ustalana jest w drodze decyzji naczelnika urzędu skarbowego, właściwego według miejsca wykonywania funkcji o charakterze duszpasterskim, odrębnie na każdy rok podatkowy.

Istnieje możliwość obniżenia ryczału o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, opłaconej zgodnie z przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Osoby duchowne opłacające ryczałt są zwolnione od obowiązku składania zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu ze źródła przychodu objętego ryczałtem.